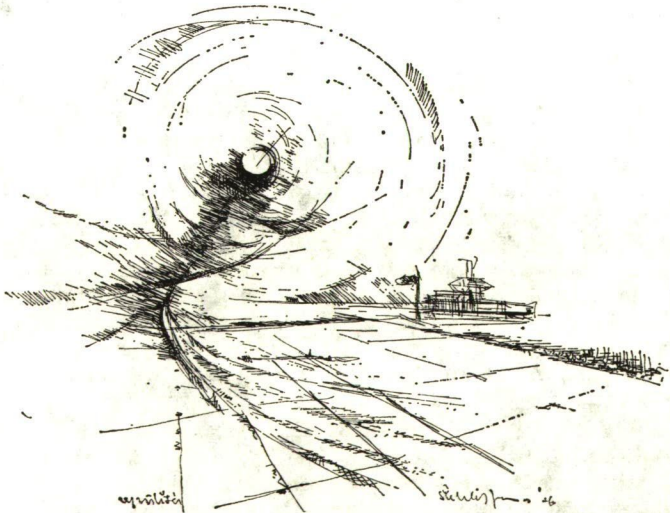

társai nevében várta és óhajtotta. „Vágyakban és törekvésekben mindenütt, a nagy keleti parasztságban valóságosan is a szocialista társadalom kínálja a maga világot megoldásul a parasztkérdésekre — írta Erdei Ferenc. — A parasztok türelmetlenebbjei és a földtelenek különösen kapnak ennek az új világnak az ígéletén, annál is inkább, mert parasztsorsuk leghitelesebb magyarázatát a szocialista társadalom adta. Ígélet és fölszabadulás a parasztnak ez a társadalom.”

S ha negyven évvel ezelőtt a Márciusi Front programját Féja Gézáék, Erdei Ferencék a tetemrehívó márciusok nevében hirdethették meg, ma a minduntalan megújuló, győztes forradalmi márciusok sodrában elégtétellel mondhatjuk: a szocialista Magyarország negyven évvel ezelőtti kívánságait, óhajait, vágyait is beteljesítette és végrehajtotta.

Annak köszönhetően, hogy népünk harminckét évvel ezelőtt élni tudott a szabadsággal, amelyet annak az országnak a fiai vívtak ki számára, ahol a parasztság társadalmi felszabadulásának folyamata a történelemben először kezdődhetett el, mivel a munkás megszűnt rabszloga lenni. *Annak következtében*, hogy azóta is forradalmi átalakulásunk vezető ereje: marxista—leninista pártunk olyan közösségi szocialista társadalom megteremtésére kovácsolta össze átalakuló, életmódjában, erkölcsében, tudatában, gondolkodásában, társadalmi helyzetében mindinkább magasabb szintre lépő munkásságunk és parasztságunk energiáit, amely most már az egykori két kismizmizett népi osztály érdekeinek összeötvöződésén alapszik. *Annak szolgálatában*, hogy felszabadult dolgozó osztályaink véglegesen és történelmük során első ízben végérvényesen honra leljenek a mostohaanyából édesanyává változott hazában.

És ennek a történelmi súlyú, méretű s jellegű vállalkozásnak az erőfeszítéseit táplálhatják győztes jelenünket előkészítő múltunk sugarai — ahogy Féja Géza írta —, az egykori szorongatottság kiobbantotta értékei. S mivel korábbi, 32 évvel ezelőtti történelmünk során az ilyen értékeket teremtő lángolások csak a szorítások gyengülésekor lobbanhattak fel, napjainkban a történelmi szorítások megszűntével arra kell törekednünk, hogy az egykori időnkénti lángolásokat a fejlett szocialista társadalom állandó, éltető tüzeiként szítsuk magasra.

STÉHLIK JÁNOS RAJZA